

TRACTATENBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

JAARGANG 1952 No. 153

Overgelegd aan de Staten-Generaal door de Minister
van Buitenlandse Zaken

A. TITEL

*Verdrag tot oprichting van de Europese Defensie Gemeenschap
(Protocol betreffende het militair strafrecht);
Parijs, 27 Mei 1952*

B. TEKST

De tekst van het Verdrag is geplaatst in *Tractatenblad* 1952
No. 119.

De tekst van het Protocol is geplaatst in *Tractatenblad* 1952
No. 122.

C. VERTALING

De vertaling van het Verdrag is geplaatst in *Tractatenblad* 1952
No. 150.

PROTOCOL BETREFFENDE HET MILITAIRE STRAFRECHT

De deelnemende Staten, gezien het wezenlijke belang van een gelijke bestraffing van strafbare feiten binnen het raam der Europese Defensiestrijdkrachten, zijn gelijkelijk van mening, dat het noodzakelijk is zo spoedig mogelijk een gemeenschappelijke militaire strafwetgeving te scheppen, daarbij uitgaande van algemene beginselen, die hun gemeenschappelijk juridisch erfdeel vormen en wel in het bijzonder van de volgende beginselen, waarvan de opsomming niet uitputtend is:

1. Een verdachte mag slechts worden gestraft wegens een strafbaar feit dat uitdrukkelijk als zodanig door de wet is omschreven, en met een straf die zij uitdrukkelijk heeft vastgesteld.

2. De strafwet zal noch ten aanzien van de omschrijving van het strafbare feit, noch ten aanzien van de bepaling van de straf terugwerkende kracht hebben. Bij verandering van de wetgeving na het oogenblik waarop het strafbare feit is begaan zullen in beginsel de voor de verdachte meest gunstige bepalingen worden toegepast.

3. Bij de bepaling van de straf en bij de wijze van tenuitvoerlegging zal rekening worden gehouden met de ernst van het strafbare feit, met de mate van besef van de dader en met zijn wil om het te begaan; het feit dat de dader de strafwet niet kende zal echter nimmer een algemene verontschuldigungsgrond kunnen zijn.

4. Dientengevolge zal de wet moeten toestaan de strafmaat in overeenstemming te doen zijn met en, indien daar reden voor is, de wijze van tenuitvoerlegging van de straf aan te passen aan de materiële omstandigheden van het strafbare feit en de persoonlijke omstandigheden van de dader.

5. De wet zal nauwkeurig de gevallen moeten aangeven, waarin de materiële dader niet strafbaar is; zulks zal onder andere het geval zijn:

a. indien hij op het oogenblik van het strafbare feit geheel beroofd was van zijn kenvermogen of van zijn wil. De wet zal evenwel in beginsel degene van dit voorrecht kunnen uitsluiten, die zich opzettelijk in deze staat gebracht heeft;

b. indien hij in de noodzakelijkheid was gebracht om te handelen om iets na te laten door een onweerstaanbare lichamelijke of morele dwang;

c. indien hij van een bevoegde autoriteit een op de wet berustend bevel had ontvangen;

d. indien hij in noodweer heeft gehandeld.

6. De wet zal rekening moeten houden met de leeftijd van de dader om vast te stellen of hij strafbaar is; dan wel of en in welke mate de straf moet worden verminderd.

7. De hoofdstraffen zullen zijn: de doodstraf, vrijheidsstraffen en mogelijkerwijs geldboeten.

8. De doodstraf kan ten aanzien van veroordeelden, afkomstig uit landen waar deze straf is afgeschaft, worden vervangen door levenslange gevangenisstraf.

9. De wet zal bijkomende straffen kunnen vaststellen, hetzij als gevolg van rechtswege van de hoofdstraf, hetzij op te leggen bij afzonderlijke beslissing van de rechter. Op bepaalde strafbare feiten kunnen deze bijkomende straffen eventueel als hoofdstraf worden gesteld.

In al haar bepalingen zal de gemeenschappelijke wetgeving de eerbied voor de vrijheden en grondrechten van de menselijke persoonlijkheid waarborgen. In het bijzonder:

zal niemand mogen worden onderworpen aan foltering, noch aan wrede, onmenselijke of vernederende straffen of behandeling;

zal niemand willekeurig in hechtenis mogen worden genomen of gehouden;

zullen alle justitiabelen gelijk zijn voor de wet en zullen de noodzakelijke waarborgen voor hun verdediging verzekerd zijn; vermoed zal worden dat zij onschuldig zijn totdat hun schuld op wettige wijze zal zijn vastgesteld.

Gedaan te Parijs, de zeven en twintigste Mei negentienhonderd twee en vijftig.

(w.g.) ADENAUER

(w.g.) PAUL VAN ZEELAND

(w.g.) SCHUMAN

(w.g.) DE GASPERI

(w.g.) BECH

(w.g.) STIKKER

D. GOEDKEURING

E. BEKRACHTIGING

G. INWERKINGTREDING

Zie Tractatenblad 1952 No. 119.

J. GEGEVENS

Zie Tractatenbladen 1952 No. 119 en No. 150.

Uitgegeven de *negen en twintigste* November 1952.

De Minister van Buitenlandse Zaken,

J. W. BEYEN.